

SYNDIKALISMI ITALIASSA, ESPANJASSA JA RANSKASSA

Syndikalismi työväenliikkeessä on aivan nykyaikainen ilmiö. Sillä on ollut huomattavia teoreetikkoja, erikoisesti n. k. latinalaisissa maissa Euroopassa, mutta käytännössä tämän huomiotaherättävän filosofian ilmeneminen on tulos työläisten kokemuksista taistelussaan vapautensa puolesta. Ollen pohjajoukkojen liike, kasvanut inhimillisen yhteiskunnan hyödyllisimmistä vaikkakin alhaisella asteella olevasta kerroksesta, sillä on ollut vaikeuksia perustaa kansainvälistä yhtenäisyyttä, esim. sellaista kuin poliittisilla puolueilla on jo vuosia ollut. Ihmisten ihanteet yhdistyvät kylläkin esteiden ja etäisyyksien yli, mutta paljon enemmän merkitsevää on yhdistää työläisten voima, mikä pyrkii katkerain mutta sankarillisten ponnistusten kautta kohti vapautensa päämäärää.

Lontoon konferenssi ennen sotaa ja hiljakkoin pidetty Berliinin konferenssi ovat ainoita yrityksiä mitä koskaan on tehty syndikalistein kansainvälisesti järjestämiseksi. Kuitenkin eristettynäkin ollen on syndikalistinen liike tullut varsin huomatuksi. Tämän yhtenäisyyden merkitys on etupäässä siinä, että se saattaa syndikalismiin määrääväksi ja voimakkaaksi tekijäksi mailman työväenliikkeessä.

Julkaisemme tässä Ranskan, Italian ja Espanjan syndikalistein lausunnoita paljon keskustelua synnyttäneestä Kommunistipuolueiden ja Syndikalistiunionien keskenään subtautumiskysymyksestä. Lukija voi huomata kuinka läheisesti näiden katsantokannat soveltuvat toistensa sekä I. W. W:een yleisesti hyväksymän ajatuksen kanssa.

Italian Syndikalistiunioni ja Kommunistipuolue.

(Ote Italian Syndikalistiunionin kirjuri-rahastonnoitajan A Faggin artikkelista.)

Mikä sitten tulee olemaan meidän kantamme Kommunistipuolueeseen nähden? Luokkajärjestönä me tulemme ennenkaikkea julistamaan ehdotonta itsenäisyyttä ja taipumatonta puolueettomuutta Kommunistipuolueettakin kohtaan. Tämä ei luonnollisesti estä meitä olemasta läheisissä ja ystävällisissä suhteissa tämän uuden puolueen kanssa. Jos tämä järjestö osottautuu todella vallankumoukselliseksi niin meidän on annettava tunnustus sille, ja oltava sen hyviä ystäviä ja liittolaisia, vaikkakin toimintamme on toisella alalla ja me pysymme

horjumattomina vakaumuksiemme oikeudellisuudesta, nim. että järjestömme ei tarvitse poliittillisiä suojelijoita, emmekä voi sallia sitä koskaan alistettavan hoihokin asemaan.

Yksilöinä Italian Syndikalistiunionin kuumimmat jäsenet voivat yhtyä Kommunistipuolueeseen yhtä hyvin kuin heitä kuuluu joku määrä Sosialistipuolueeseenkin tänä päivänä. Epäilemättä on totta, että uusi järjestö saavuttaa suuren suosion meidän jäsenistömme taholta, johon syy on helppo selittää. Meidän näkökannaltamme katsoen tilanne Italiassa on kypsä vallankumoukselle, joka voisi olla menestyksellinen yritys. Voittaakseen vallankumoustaistelun, tarvitsee organismin missä ovat miehet jotka tulevat sanomaan sanan "menkää", ja proletariaatti tulee olemaan näiden miesten mukana. Voiko kommunistipuolue ottaa viädäkseen tätä tärkeää vallankumousosaa? Tulevatko sen miehet käsittämään hetken tärkeyden? Kuka hyvänsä joka voi vakuutavasti vastata nämä kysymykset, yhtyy luonnollisesti kommunistipuolueeseen, säilyttäen myöskin jäsenyytensä meidän uniossa.

Itse puolestani uskon, että Italian Syndikalistijärjestön täytyy olla huomioon otettu — harmoniseraamalla syndikalistisia käsitteitä — tärkeimpänä tekijänä Italian tulevassa vallankumouksessa. Tämä otaksuma ei poista mahdollisuutta, että ratkaisevalia hetkellä, jolloin juuri olemme käikemässä, poliittinen organismi, sellainen kuin Kommunistinen puolue on, tulisi olemaan suurena vaikuttajana vallankumouksen valmisteluihin, varsinkin jos se puhdistaa itsensä siitä taudista joka vaivaa Sosialistista puoluetta, jota Karl Marx kerran kutsui "äänestys- tai parlamenttarismihetkomielisyydeksi."

On yksi seikka mistä on mahdoton sopia kommunistein kanssa. Se on heidän taipuvaisuutensa vallankumouksen monopoliseraamiseen, tehden sen toimeenpanon puolue tai vieläpä lahkolaisasiaksi. Puhuessaan työväen unioista kommunistit näyttävät pitävän ne orgaaneina, joiden täytyy taipua hiedän määräystensä alaiseksi. Kommunistit täten tahtoisivat anastaa itselleen kaiken vallankumouksen tuhoavan ja rakentavan toimituksen. Tämän kautta nämät ystävämmme johtuvat pyrkimään kommunistiseen diktatuuriin, jota monet luulevat samaksi kuin on proletaarin diktatuuri. Tämä on ehdottomasti meidän ajatuksiamme vastaan ja

TIE VAPAUTEEN

edustaa se vakavaa vaaraa meidän luokallemme. Mhdollisessa yhteistoiminnassa kommunistien kanssa meidän syndikalistein täytyy aina osottaa, että me emme voi hyväksyä minkälaisia periaatteita tahansa, jotka voisivat olla vahingollisia ja tuhoavia työläisten vallankumoukselle, kuten esim. että taloudelliset järjestöt alistettaisiin poliittilisen ryhmän kontrollin alaiseksi.

Kommunistit usein mainitsevat Venäjän esimerkinä puolustaessaan poliittilista kansaansa, mutta me käsitämme, että tilanne Venäjällä oli kokonaan toisenlainen kuin meillä, silloinkun vallankumous siellä puhkesi. Työläisten taloudelliset järjestöt Venäjällä eivät olleet kehittyneet niin pitkälle, kuin meillä täällä Italiassa, joten ne eivät voineet ottaa määräävää asemaa silloin, vaan sen toteuttaminen täytyi jäädä sovieteille, joiden johdossa toimii kommunistipuolue. Me, huolimatta siitä, että annamme tunnustuksen Venäjän kommunistipuolueelle ja vallankumoukselle, emme kuitenkaan ole sitä mieltä, että samoja menettelytapoja ehdottomasti on seurattava Italiassa, jossa olosuhteet ovat kokonaan toisenlaiset.

Meidän kanssamme yhdessä kommunistipuolueella on kasvatuksessa ja innostamisessa yhtäläiset tehtävät — juuri kuten toisillakin poliittisilla ryhmillä eri mitassa — mutta unio ei voi luovuttaa sitä rakentavaa toimintaa mikä on ominaista vaan sille järjestölle, joka muodostuu yhteiskunnan kaiken rikkauten tuottajista ja jonka historiallisena tehtävänä on uuden yhteiskunnan rakentaminen.

Järjestyneet työläiset voivat tarvita enemmän kasvatukselta, enemmän järjestäytymistä, paremman taktiikan ja korkeamman moraalisen taipumuksen ylempiin yrityksiin, mutta väittämättömästi tarvittava käytännöllisyys ja teknilliset tekijät yhteiskunnan rakentamisessa, ovat työläisten eikä lakimiesten mukana — uniossa, eikä puolueessa. Se on vallankumouksellinen unio, jonka vallankumoushetkellä tulee varustaa tuhannet kykenevät työläiset teollisuuksiin ja järjestää ja johtaa niitä ja joka menestyksellisesti voi valvoa työläisten keskus- ja paikalliskomiteoita. Se on unio joka tänä päivänäkin suunnittelee uuden yhteiskuntajärjestelmän selvennät piirteet, samoin unio joka on kohottanut työläistoverimme nykyiseen kyvykkäisyyteensä ja tulee luomaan vapaan yhteiskunnan, tuottajain sielullisuuden ja siveysopin.

Puolue ei saa edustaa diktatuurivaltaa näiden työläisten yli, joilla itsellään on kaikki tulevien voittojen salaisuudet. Proletaareilla yksin, luokkana, täytyy olla oi-

keus käyttää diktaturia vihollisluokkaa vastaan, minkä sen täytyy hävittää vallankumouksen ylimenokaudella, missä tuottajain uusi sivistys tulee puhdistamaan maailman kapitalistisesta saastasta. Uusi Kommunistinen puolue voi vajota virheisiin ja epämiellyttävään lahkolaisuuteen jos se ei ota näitä tosiseikkoja huomioon, jotavastoin toisessa tapauksessa se ansaitsee suuren huomion ja kannatuksen, jos se omaa itselleen meidän syndikalistien katsantokannan.

Syndikat ja sen suhde sosialisteihin, kommunisteihin ja Venäjän vallankumoukseen.

(Kirj. Salvador Segui, entinen Regional Federation of Laborin kirjuri Cataloniassa, Espanjassa. On ollut National Confederation of Laborin toimiva taistelija. Oli vangittu Barcelonassa Maalis- ja huhtik. 1919; edusti N. C. of L. järjestöä Madritin kongressissa jouluk. 1919; vangittiin ja karkotettiin Mahon vankilaan, Balearien saarilla, jouluk. 1920 ja nykyään säilytetään Angel Pestanan ja toisten kanssa kuuluisassa Montjuichin linnassa, missä Francisco Ferrer ja lukuisat toiset poliittiliset vangit ovat saaneet kitua ja kuolla.)

Se mitä me haluamme enemmän kuin mitään muuta, on saada Yleinen Työläisten Unio (General Union of Workers) pois sosialistipuolueen vaikutuksen alaisuudesta. Työläiset jotka tämän järjestön muodostavat eivät saa enään kauvemmin olla "vieraiden voimain" suojeluksen alaisena. Nämät "vieraat voimat" ovat niitä jotka muodostavat Sosialistipuolueen. Se voi olla mahdollista, että Sos. Puol. muodostuu kokonaan työläisistä — käsin ja aivoin työskentelevistä — mutta siitä huolimatta sen toiminta on kokonaan eroava meidän toiminnasta. Me käsitämme, että luokkataistelun, mitä meidän täytyy ylläpitää, suoritus ei voi kuulua millekään toiselle ryhmälle, kuin Syndikaatille — uniolle, johon kuuluu vaan palkkatyöläisiä. Kaikki muut ryhmät tai järjestöt, kuin Syndikaatti, pikerämin häiritsevät kuin auttavat taistelussa.

Meidän taistelutapamme ovat kokonaan eroavia porvarien menettelytavoista, juuri kuten toiminta-alammekin täytyy olla erilaisen. Sosialistipuoluetta ei voida huomioon ottaa muuna kuin jatkona radikaalisista porvaripuolueista. Sentähden meidän järjestömme — unioimme — täytyy toimia ei sopusoinnussa Sosialistipuolueen kanssa, vaan mieluummin sitä vastaan.

Samat syyt, mitkä pakoittavat pysymään etäällä sosialisteista, johtavat meidät välttämään poliittilista kiistelyä, tai vaalitoimintaa. Me olemme parlamenttivastaisia, kuten koko maailma tietää. Nykyisen järjestelmän kukistuminen on oleva parlamentta-

risminkin kukistuminenkin ja se on tästä syystä, kun me kieltäydymme antamasta sille tunnustusta, koska olisi aivan narri- maista hyväksyä sitä, silloin kun sen mitätömyys on tullut todistetuksi.

Ei, me emme saa hyväksyä tällaista perintöä. Syndikaatin toiminnan täytyy olla erossa kaikista poliittisista kiistelyistä ja sekaantumisemme tai osanottomme vaalitoimituksiin tavallaan antaisi elinvoimaa nykyiselle järjestelmälle ja keinotekoisesti jatkaisi sen elinikää pitemmälle. Mutta me emme tunne myötätuntoa nykyistä järjestelmää kohtaan ja siis emme halua hoivata sitä. On sanottu, tarkotuksella käännättää meitä, että meidän pitäisi hyväksyä poliittinen kiistely, ja että Venäjän kommunistipuolue, minkä käsissä nyt on Soviettitasavallan vastuunalainen valta, käyttää politiikkaa voittoon pyrkiessään.

Meidän kantamme Venäjän vallankumoukseen nähden on että liittoudumme puolustamaan sitä mistä hinnasta hyvänsä, mutta tämä ei velvoita meitä alistumaan sellaiseen mitä me emme voi hyväksyä, eikä vaadi meitä hyväksymään kaikkia heidän menettelytapojaan. Me tunnustamme, että kaikki se mitä olemme kuulleet Venäjältä, osottaa, että toverimme siellä ovat toimineet kaikkia mahdollisia keinoja edukseen käyttämällä. Kuitenkin me käsitämme vallankumouksen Espanjassa olevan sangen paljon erilaisen kuin Venäjällä ja myöskin uskomme, että voima ei tule olemaan täällä poliittisen puolueen käsissä, huolimatta siitä kuinka hyvä tarkoitus sellaisella puolueella voisi olla, vaan että se on syndikaatilla, koska syndikaattiuinit ovat ne jotka loppujen lopuksi ottavat asiat huostaansa, joilla yksin on syy olemassaoloon ja joiden vastuunalaiseksi tehtäväksi jää tuotannon ja jaon edelleen jatkaminen.

Me myönämme, että diktatuuri on välttämätön vallankumouksen ylimenokaudella, mutta diktatuurivalta täytyy olla syndikaatilla, koska se on syndikaatti missä asuu sen luokan voima, jonka täytyy tehdä vallankumous samoten kuin taata sen lopullinen onnistuminenkin.

Kommunistipuolue ei voi välttää taistelua toisten puolueiden kanssa, jotka asettuvat sen tielle, joten se joutuu kuluttamaan tarmonsaa hyödyttömässä kiistelystä, joka tarvittaisiin sangen tärkeästi korjaamaan sen järjestön vajavaisuuksia, josta uuden yhteiskunnan pitäisi syntyä.

Syndikaatille ei tällaista tule tapahtumaan. Sen sisällä tosin voi syntyä tuimia väitteilyitä, mutta kiistelijät tulevat sopimaan ennemmin, tai myöhemmin, sen yk-

sinkertaisen syyn takia, koska se on paljon vähemmän vaikeata henkilöille jotka yhdistää yhteen suoranaisemmin ja läheisemmin hallintoa, tai tuotantoa j. n. e. koskevat kysymykset, eikä kuvittelut.

Me ymmärrämme, että valta, tai paremmin selitettynä velvollisuus, hoitaa yhteiskunnan taloudellisia tarpeita uudessa yhteiskunnassa eittämättä kuuluu työläisten järjestölle, Syndikaatille."

*Ranskan syndikalistiedustajain julistus
Berlinin konferenssille.*

"Me Ranskan syndikalistein edustajat olemme sitä mieltä, että kaikkien vallankumouksellisten syndikalistijärjestöjen tulee yhtyä yhdeksi järjestöksi taistelemaan kansainvälistä kapitalismia ja reformistista Amsterdamin kansainvälistä vastaan. Jakkamalla vallankumoukselliset voimat kahteen kansainväliseen, me ainoastaan auttaisimme kapitalismia ja keitaista Amsterdamin kansainvälistä.

Ranskan vallankumouksellisten syndikalistein vähemmistö, mikä on järjestynyt reformistisen General Federation of Labor järjestön sisällä, käsittää syndikalisti-anarkistit, vallankumoukselliset syndikalistit ja sosialisti-kommunistiset syndikalistit.

"Me olemme sitä mieltä, että nämä aiheet voivat olla mukana Punaista Teollisuusunionien Kansainvälistä rakentamassa Moskovassa. Ranskan vallankumouksellisten syndikalistien vähemmistö on jo liittynyt Kolmanteen Kansainväliseen. Me kannatamme Zinovievin lausuntoa viimeisessä Venäjän ammattiunionien kongressissa, jossa hän m. m. sanoi:

"Minä uskon, että on tilaisuus kaikilla unioilla ottaa osaa tulevaan konferenssiin. Osaaottavain ei tarvitse ehdottomasti tunnustaa proletariaatin diktatuuria, Kommunismia eikä Kolmatta Kansainvälistä. On riittävä kun heidän eteensä asetetaan kysymys: Moskova vaiko Amsterdam? Jotka eivät halua mennä Amsterdamiin, niiden on tultava Moskovaan."

Moskovan Industrial Union International tulee olla sellainen kun vallankumoukselliset syndikalistit, jotka siihen liittyvät, tahtovat sen olevan.

Nykyään edessämme oleva pääproblemi on muodostaa kansainvälinen, mikä tulisi olemaan kykenevä ottamaan vallankumoustoimituksen tehtäväkseen, silloinkun aika tulee.

Meidän tulee ennen kaikkea sopia luokkasotaohjelmasta ja suorasta toiminnasta tarkotuksella, että voitaisiin muodostaa järjestöjemme sisälle tarpeelliset täydentävät or-

TIE VAPAUTEEN

gaanit (neuvostot ja työläisten työpajakomiteat) joiden tulee olla valmiita, silloinkun aika tulee, ottamaan vastaan tehtävänsä työpajoissa, niiden uudelleen järjestämisesä ja tuotanto- ja jakotoiminnan jatkamisessa vallankumouksen jälkeen.

Mennessämme Moskovaan, emme tarkoita sillä, että me olisimme valmiit yhtymään mihinkään poliittilliseen puolueeseen. Venäjän kommunistipuolue voi olla sopimattomuudessaan samalla tasolla enemmän tai vähemmän opportunististen puolueiden, parlamentaarikkojen ja muiden kanssa, joita on olemassa niissä maissa missä vallitsee vielä kapitalistinen hallinto.

Ranskan syndikalistien vähemmistön liityminen Punaiseen Teolliseen Kansainväliseen ei johdu minkään poliittisen puolueen vaikutuksesta. Tämä vallankumouksellinen vähemmistö on muodostanut vallankumoukselliset syndikalistien komiteat kaikkiin Ranskan reformistisiin ammattiunoihin, joiden komiteain tarkoitus on tehdä vallankumouksellista propagandatyötä suoran toi-

minnan ja luokkataistelun hyväksi ja johtaa näitä vanhoillisia järjestöjä vallankumoukselliseen suuntaan.

Tässä työssä Ranskan vallankumouksellisten syndikalistien vähemmistö ei seuraa minkään poliittillisen puolueen neuvoja, eikä määräyksiä, mutta kuitenkin se ilmoittaa viimeisen kongressin päätöksen perusteella olevansa halukas yhteistoimintaan toisten ryhmäin kanssa poistaakseen palkkaorjuuden. Edellä lausuttu ajatus on, jota Ranskan vallankumouksellisten syndikalistien vähemmistö pyytää kaikkien järjestöjen edustamaan Berliinin Syndikalistien konferenssissa joulukuussa 1920 ja kehottaa lähettämään edustajia Punaisen Teollisen Kansainvälisen kongressiin, joka pidetään Moskovassa toukokuussa 1921. Tässä kongressissa määritellään kaikkien vallankumouksellisten järjestöjen, jotka ovat siellä edustettuna, toimintasuunnitelmat.

Ranskan lähetystö: V. Godonneche, Jean Ceppe.

TEHTÄVÄMME TÄNÄ PÄIVÄNÄ

Työläiset, varsinkin viimeisien vuosien aikana, ovat näyttäneet omaavansa käsityksen teollisuuksittain järjestymisen tarpeellisuudesta, (sitä todistaa O. B. U. Austraaliassa ja Kanadassa, Shop Steward järjestöt Englannissa, samoin muissa maissa, ja Teollisen Kansainvälisen perustaminen) voidakseen järjestetyn joukkotoiminnan avulla saada parannuksia työsuhteissa, kuten lyhempi työpäivä, parempi palkka, vähennetty työnopeus, y. m. siten säästääkseen itseään ruumiillisesti ja saadakseen samalla enempi aikaa ja muutenkin suuremman mahdollisuuden kehittää itseään henkisesti. Tämä käsitys on samalla laajakantoisempikin luonteeltaan, sillä on pyritty tuntemaan teollisuuksien yleistä rakennetta, ottamalla tilastoja erilaisten tarpeiden tuotantokustannuksista y. m. ja myöskin voidakseen olla mukana koko maailmaa käsittävässä köyhälistön luokkaliikkeessä, taloudellisten

järjestöjen punaisessa kansainvälisessä, jonka päämääränä on yhteiskunnallisen vallankumouksen kautta murtaa tämänpäiväinen kapitalistinen riistojärjestelmä ja valloittaa työläisten omaksi luonnon rikkaudet ja tuotannon välineet, siten muuttaakseen tuotannon ja jaon työläisten omiin käsiin ja omaksi hyväksi, että voitaisiin tuottaa tarpeita kuluttamista, eikä, kuten tänä päivänä, keinottelemista varten ja liikevoittojen kasaamiseksi joillekin, yksityisomistuksista johtuvien etuoikeuksien omaajille, syöpäläisille — jotka imevät elinvoimansa työläisten hiestä ja verestä, teollisuushelvetissä ja sodissa murhatuista ja ruhjotuista ruumiista, orpojen kärsimyksistä ja kyyneleistä, työväenluokan naisten yhteiskunnan lokaviemäriin — prostitutioniin sortuneista.

Järjestämistyötä on aina tehtävä, varsinkin niiden työläisten, jotka ovat selvillä yhteiskunnan taloudellisen kehityksen luon-